

**Europaparlamentets talman Roberta Metsola:
tal vid Europeiska rådets möte
Bryssel den 17 oktober 2024**

Godmorgon!

Mitt första möte i Europeiska rådet i egenskap av Europaparlamentets talman var den 24 februari 2022. Fram till den tidpunkten hade vi nog intalat oss att det fanns gränser på kartan som inga arméer skulle korsa. Men Rysslands invasion av Ukraina den dagen förändrade allt. Nu vet vi att det finns absoluta gränser som Europa inte kan tumma på. Det tål att upprepas, av oss, nu när vi är hårt ansatta av krigströtthet, Kremlpropaganda och desinformation. Trots allt detta har vi i Europa förblivit tydliga med varför det är viktigt att stå upp för Ukraina. Europas beslutsamhet är fortfarande stark och det kommer inte att ändras.

Aggressionskriget i Ukraina har pågått i nästan 1 000 dagar. Det är ett krig som ukrainarna inte bitt om, men som de har mött med utomordentlig tapperhet. Alltför många har dödats. Alltför mycket av Ukrainas kritiska infrastruktur har gjorts till måltavla och bombats sönder och samman. Alltför många barn har inte kunnat återvända hem. Alltför många söner och döttrar förbereder sig för en ny krigsvinter vid fronten.

Vi kommer att – vi måste – stå vid Ukrainas sida, och vi måste också stärka våra insatser för fred. En fred som är förankrad i frihet och värdighet och som bygger på rättvisa. En fred som inte innebär kapitulation. En fred som skyddar våra värden. Utan dessa element är det ingen verklig fred.

Så när vi talar om Ukrainas framtid och om att sätta stopp för detta fruktansvärda krig måste vi vara tydliga: endast ett starkt, självständigt Ukraina kan uppnå detta. Därför står Europaparlamentet fast vid sin övertygelse, och därför betonar vi hela tiden att ingenting kan beslutas om Ukraina utan Ukrainas medverkan. Det är också anledningen till att vi fortsätter att stödja Moldavien, västra Balkan och Georgien på deras väg mot Europa, och det är därför vi fortsätter att fördöma, utan tvetydigheter och vid behov med hjälp av sanktioner, Rysslands ständiga försök att destabilisera regionen.

När president Zelenskyj talar om vad som behövs för att hans folk ska kunna klara sitt försvar, om kryphålen i våra sanktioner som fortfarande måste täppas till, om det ekonomiska, logistiska, militära och humanitära stöd som behövs för att återuppbygga deras byar och städer, då måste vi lyssna. Det förstår Europaparlamentet.

Därför antog vi direkt i början av denna valperiod en resolution för att på nytt bekräfta vårt stöd. För tre dagar sedan röstade vårt handelsutskott för att stödja Ukraina med ett exceptionellt lån med makroekonomiskt bistånd på upp till 35 miljarder euro. Nästa vecka hålls slutomröstning i kammaren. Vi är stolta över att ha gjort vårt jobb, politiskt och tekniskt. Och vi har gjort det snabbt.

Det jag vill säga är att det för mig och Europaparlamentet var viktigt att komma hit i dag för att understryka allvaret i våra diskussioner och våra beslut och för att understryka vikten av att söka lösningar utan att offra våra värderingar.

Detsamma gäller för våra diskussioner om Mellanöstern.

Förra veckan i Strasbourg uppmärksammade vi årsdagen av Hamas terrorattacker mot Israel den 7 oktober. Det finns ingenting som någonsin skulle kunna rättfärdiga det som hände den dagen. Ett år senare är såren fortfarande djupa och alltför få i gisslan har kunnat komma hem till sina nära och kära.

Attackerna den 7 oktober utlöste en händelsekedja med krig, död och förödelse, med tusentals dödsoffer i Gaza. Alltför många barn kommer aldrig att växa upp. Alltför många vet nu vad krig är.

Det är en fruktansvärd humanitär katastrof och vi måste öka våra ansträngningar för att avhjälpa lidandet där. Annars riskerar vi ytterligare en förlorad generation.

Situationen har ytterligare förvärrats genom Irans destabiliserande agerande. Den iranska regimen har sedan länge försökt orsaka splittring i hela regionen.

Konflikten har trappats upp även i Libanon, där FN:s interimsstyrkor nu har dragits in, och det är viktigare och mer brådskande än någonsin att hitta en hållbar lösning.

Europa har en roll att spela här, och vi får inte svika.

Europaparlamentets ståndpunkt är tydlig. Våra krav på ett omedelbart frisläppande av kvarvarande gisslan står fast. Våra krav på vapenvila är lika orubbliga. Våra insatser för nedtrappning förblir kraftfulla. Och vårt arbete för en verklig, värdig, hållbar och långsiktig fred i regionen, på grundval av en tvåstatslösning som ger både verkliga framtidsutsikter för palestinier och säkerhet för Israel, kommer att fortsätta med oförminskad styrka.

I tider som dessa handlar det inte bara om att uttala krav på fred – det handlar om att ta verkliga och konkreta steg mot nedtrappning. Detsamma gäller Sudan. Just nu står Sudan i centrum för världens största flyktingkris, och hungersnöden är större än någonsin. Vägen mot fred där går genom konstruktiv dialog, och endast genom detta engagemang kan vi hoppas uppnå en hållbar vapenvila.

Vi kan inte blunda för de kedjereaktioner som instabiliteten framkallar. Det som händer i Östeuropa, Mellanöstern, Nordafrika eller någon annanstans nära våra gränser stannar inte där – det får konsekvenser för Europa. Ingenstans är detta tydligare än på migrationsområdet.

Vi får inte nöja oss med snabba nödlösningar. Detta är en europeisk fråga som kräver en europeisk strategi. Ingen medlemsstat bör uppleva att de lämnas ensamma att hantera dessa påfrestningar.

EU:s migrations- och asylpakt, som vi antog tidigare i år efter tio års politiskt dödläge, erbjuder en väg framåt. Men den kommer inte att fungera om vi i kristider undergräver det vi har byggt upp tillsammans. Om möjligheterna att genomföra pakten undanröjs.

Därför är det viktigt att vi ökar ansträngningarna för ett snabbt genomförande. Det är det svar vi kan ge till våra samhällen som står under press.

Vår gemensamt överenskomna ram, som skyddar våra gränser, men som också behandlar de skyddsberättigade rättvist, som är bestämd mot dem som inte kan komma i fråga utan måste återsändas på ett säkert och snabbt sätt, och som – helt avgörande – är hård mot människohandelnätverken, inbegripet illasinnade stater som Ryssland och Belarus som använder hybridhot, utnyttjar sårbara personer och använder migration som vapen.

Hybridhotens karaktär kräver att vi söker innovativa lösningar. Vi måste bemöta de aktörer som försöker ta det system vi byggt upp för mänsklighetens bästa och missbruka det genom att vända det mot den mänsklighet som det är tänkt att värna. Och vi kan göra det inom ramen för våra värderingar och rättsliga ramar.

Därför måste vi också öka insatserna för att se till personer som inte beviljas asyl återvänder på ett säkert och snabbt sätt. På så sätt kan vi avsätta resurser till dem som verkligen behöver dem. På så sätt kan vi minska det sociala och politiska trycket för alla.

Europaparlamentet är redo att göra allt som står i dess makt för att hjälpa er i denna process. Vi måste ge EU:s migrationspakt en chans, genomföra den, och vid behov till och med komplettera den. Parlamentet har redan tagit del av ordförande Ursula von der Leyens skrivelse. Den är en bra utgångspunkt för våra diskussioner. Vi vet också att ytterligare förslag kan komma från kommissionen, och vi är redo att spela vår roll.

Nyckeln här är samarbete. Den verkliga lösningen är en europeisk lösning som tar ett brett och hållbart helhetsgrepp. Endast en samordnad europeisk strategi kan säkerställa integriteten i Schengenområdet.

Jag är säker på att dessa frågor kommer att vara en central del av Europaparlamentets granskning av de nya nominerade kommissionsledamöterna. Granskningsprocessen har nu dragit igång på allvar och de första utfrågningarna inleds den 4 november.

Parlamentet kommer att göra sitt jobb; vi kommer att ta granskningsprocessen på största allvar och jag hoppas att vi kommer att kunna ge klartecken för en ny kommission som ska tillträda i början av december.

Tack!